

ΔΕΝ ΑΛΗΘΕΥΕΙ

Μοῦπες πῶς ὅποιος παίζει
 Κ' εἰς τὸ παιγνίδι χάνει,
 Εἰς ἄλλο ἀπολαμβάνει—
 Ὁ Ἔρωσ τὸν βοηθεῖ.

Μοῦπες πῶς ὅποιος παίζει,
 Κ' εἰς τὰ χαρτιά κερδίζει,
 Αὐτὸς ἄς μὴν ἐλπίζει
 Πῶς θὲ ν' ἀγαπηθῆ.—

Αὐτὰ μὴν τὰ πιστεύης,
 Εἶν' ὅλα παραμύθια·
 Σὲ τέτοια λόγια ἀλήθεια
 Δὲν εὔρηκα ποτέ.

Κ' ἐγὼ, ψυχὴ μου, παίζω,
 Κ' ἐσὺ τὸ ἔξερεις—χάνω,
 Πλὴν δὲν ἀπολαμβάνω
 Ἄγάπην ἀπὸ Σέ!

ΔΝ ΑΛΗΘΕΥΕ

Ἄν ἦτο, φῶς μου, ἀλήθεια
 Πῶς ὁ καθεὶς ποῦ χάνει,
 Εἰς τὸν χαϊμὸ λαμβάνει
 Τὸν ἔρωτ' ἀμοιβή,

Θὲ νὰ παιζα, σ' ὀρκίζω,
 Κι' αὐτὴ τὴν ὑπαρξί μου—
 Νὰ χάσω τὴ ζωὴ μου
 Γιὰ ν' ἄχω τὴ ζωή!

ΥΑΚΙΝΘΟΣ

ΓΙΑ ΞΕΝΑ

Γιὰ σὲ ζητᾶς, ἀνθόπλαστη,
 Τραγοῦδι ἀπὸ μένα ;
 Καὶ γιὰ ποιά ἄλλη ἔγραψα,
 Ἄγάπη μου, ἀπὸ σένα ;

Γιὰ ποιά ἔχω ὁ ἄμοιρος
 Τὰ στήθεια πληγωμένα
 Καὶ τὴν ψυχὴ περιλυπη ;
 Τὸ ἔξερεις πῶς γιὰ σένα!

Γιὰ ποιά ἄλλη ἀσκήωσα
 Τὰ ἴματα δακρυσμένα
 Ἐ τὰ οὐράνια, κ' ἐδεήθηκα ;
 Ὡ ! πάντοτε γιὰ σένα !

Γιὰ ποιά ἄλλη, ἂν μῶλεγε :
 «Μὴ γράψης πλεῖα κανένα»
 Ποτὲ δὲν θὰ ξανάγραφα ;
 Κι' αὐτὸ μόνον γιὰ σένα !

Γιὰ ποιά . . . ; τέλος ἴπες μου το
 Ὅσα ἔγραψα, παρθένα,
 Τὰ καίω ἔμπρὸς τὰ πόδια σου,
 Ὡ ! μὰ ἐσὲ ! γιὰ σένα !

I. Γ. T.

Λύσεις τεῦ ἐν τῷ Θ'. φύλλ. αἰνίγματος. ΟΙΝΟΣ. — ΟΝΟΣ. — Λύται. Δ Ἄνοιος — Δ. Βερύκιος — I. Θ. Μερκάτης — Κυρία... — Π. Ξουδίας, καὶ Φ. Καρβελλᾶς.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Δισύλλαβον τὸ ὄνομα πεντὰς τὸ σχηματίζει
 Οὐχ' ἦττον εἰς τοὺς κόλπους του πολλὰ πλαστὰ κερμίζει.
 Τὸν τράχηλον ἀπόβαλον ἀφοῦ τ' ἀναγνωρίσῃς
 Καὶ πόσον εἶναι ὠφέλιμον εὐθύς θ' ἀναφωνήσῃς.
 Τὸ τρίτον πρῶτον ἂν γενῆ πεντὰς πάλιν νὰ μείνῃ,
 Ζακύνθου νέον καύχημα ἀμέσως θέλει γείνῃ.